

Menneisyydessä koettujen asioiden taakseen jättäminen on usein hyvin vaikeaa. Kohtaamamme ikävät tilanteethan saattavat olla toisten ihmisten aiheuttamia, mutta usein myös aivan omia töppäilyjä. Varmasti jokaisen menneisyydestä löytyy niin hyviä, kuin epämiellyttäviäkin tilanteita. Ikävistä hetkistä ei tahdo päästä irti ja valtavat ilojen ja riemujen tunnekokemukset taas saattavat jyllätä sielumme maailmassa estäen etenemisen ja tarttumisen uusiin haasteisiin. Siksi olisi tärkeää säilyttää uudistuva mieli ja henki, johon sanakin kehottaa. (Ef.4:23-24) - Taivaan varastoissa riittää kyllä aarteita jokaiselle päivälle.

Paavali käsitteli tätä aluetta kirjoittaessaan filippiiläisille. Hän pohti päämäärää, tiedostaen kuitenkin oman asemansa matkamiehenä. Hän tunnisti itsensä olevan **piirteet heikkouksineen ja vahvuuksineen**:

"Ei niin, että olisin sen jo saavuttanut tai että olisin jo tullut täydelliseksi, vaan minä **riennän sitä kohti**, että voitaisin sen omakseni, koska Kristus **Jeesus on voittanut minut**. Veljet, minä en vielä ajattele sitä voittaneeni. Yhden minä kuitenkin teen: **unohtaan takana olevan** ja kurottautuen edessä olevaa kohti minä riennän kohti päämäärää, voittopalkintoa, johon Jumala on kutsunut minut taivaallisella kutsuimuksella **Kristuksessa Jeesuksessa**. Olkoon siis meillä kaikilla, jotka olemme täysi-ikäisiä, tämä mieli. Jos te jossakin asiassa ajattelette toisin, Jumala on senkin selvittävä teille."

Fil.3:12-15[*JKR]

Paavalin yksi selkeistä asenteista oli: "**Kristus Jeesus on voittanut minut**." Hänhän kertoi usein inhimillisyytensä vaikuttamista heikkouksista, mutta antoi ymmärtää, että siitä huolimatta hänen sydämensä **valtaistuimella istuu Herra** ja Kuningas, Kirkkauden majesteetti, Jeesus Kristus. - Hän, voittaja ja ikuisen armon tuoja - oli voittanut Paavalin sydämen ja hänen teksteistään voimme nähdä, miten paljon hän rakasti Herraa Jeesusta!

"Yhden minä kuitenkin teen: unohtaan takana olevan ja kurottautuen edessä olevaa kohti."

- Mikä **valtava voimavara** elämään onkaan **menneiden**, syytösten ja soimausten **taakseen jättämisessä!** Jeesuksen sovitus työn ja **armon turvin** se on mahdollista ja jopa **täysin luovallista**. Eihän se tarkoita vastuusta pakoilemista, vaan **kurottautumista eteenpäin**. - Juuri sehän on parannuksen tekemisen ideologia, että tuleva voisi olla parempi, kuin mennyt elämä. Harjoittaessamme uskoamme ja jumaluuttamme - voimmeko mekin Paavalin tavoin **tarttua tulevaan**, kurottautuen voittopalkintoa kohti? Paavalihan toivoi, että "**olkoon siis meillä kaikilla tämä mieli**."

Ja sitten lopuksi Paavali palasi vielä **luottamukseen**, joka hänellä oli Herraa kohtaan. Hän kirjoitti: "**Jos te jossakin asiassa ajattelette toisin, Jumala on senkin selvittävä teille**." Kuinka monet riidat, erimielisyydet ja konfliktit vältettäisiinkään tällaisella **jalolla mielellä ja aidolla uskolla!** Voimmeko oikeasti **uskoa**, että Jumala kyllä kykenee saattamaan päätökseen alka-mansa työn aivan jokaisen kohdal-la? - Jospa minäkin osaisin jättää asioita Herran haltuun, hänen hoidettavakseen, ja **saisin nähdä ihmeitä** toisensa jälkeen, kun Hän ei jätä kesken alkamaansa työtä!

"Luottaen siihen, että Hän, joka on teissä **alkanut hyvän työn, on saattava sen päätökseen** Kristuksen Jeesuksen päivään mennessä." Fil.1:6[*JKR]

On tullut **aika päästää irti menneestä**. On aika **antaa anteeksi** ja armahtaa jokaista. Älkäämme enää kantako menneisyyden taakkoja, vaan heittäkäämme kaikki kuormamme Hänen päälleen. **Jeesuksen** kirkastetussa **nimessä ja Verensä** puhdistavassa voimassa, saamme uudistua ja hyljätä kaiken nurjuuden ja pahat ajatuksemmekin sydämistämme.

"Nurja sydän väistyköön minusta. Pahasta en tahdo tietää." Ps.101:4[*JKR]

